

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára:

Negyedévre 1 pengő 60 fillér.

Száma: 16 fillér.

Szerkesztőségi 88, kiadóhivatali telefon sz. 67.

A mi városunk.

Lapunk két hét előtti számában az egyik bajai lap cikkét közöltük kivonatossan, amely igen meleg hangon emlékszik meg Mohácsról. Igaz, hogy ez a hang egy-két helyen kissé tulságosan is színes és talán többet lát, mint ami van, valahogyan azonban még sem értjük azt felzudulást, amely nyomán keletkezett s amelynek célja lerombolni még azt a meglevő szépet is ami van és kiemelve a minden városban meglevő hibákat, ugyszólván lepiszkítani ezt a pár év előtt oly szép fejlődésnek indult várost.

A mai számban — tárgyilagosság elve alapján — mi is közlünk egy ilyen hozzászólást és amikor elismerjük, hogy vannak hibák, vannak bajok és nagyon sok a ternivaló még itthon, azt kell kifogásolnunk, hogy egyesek csak azt látják meg, ami nem szép, csak azt veszik észre, amit felhánytorgatni lehet.

Palotáink a szó-szoros értelmében talán tényleg nincsenek, bár a hajóból kiinduló és a főútvonalon végig sétáló idegennek miért ne tűnne fel a Korona, majd a Breuer ház, aztán a városháza átellenében a Bader házzal, majd a bérház, aztán a polgári iskola, végül pedig a vénórlaktanya, a téli gazdasági iskolával. Ezek az épületek senmiképpen sem rontják a szemléletben az első pillanatban nyert hatást és lehet, hogy ezeket sokkal szebbeknek látja, mint mi akik ezt a képet naponta megszoktuk.

De lehetnek ebben a városban hibák, lehetnek bajok, kérdezzük miért kell az idegennek mindjárt ezekre felhívni a figyelmét? Hát így akarunk mi idegenforgalmat, hogyha egy jóakaratu idegen idejön akkor a Szepessy

park lehullott leveleit, a Dunapart általunk is annyiszor kifogásolt szemetét, meg a mellékutcák rossz járdáit mutogatjuk neki?

Olyan ez, mintha a család az érkező vendég előtt veszekedne s a férj a feleség hibáit, a feleség a férj rossz tulajdonságait sorolná fel a vendég épülésére, a gyereket pedig a világ legrosszabb gyerekeinek tüntetnék fel. A jó izlés azt parancsolja, hogy hibáinkat javítgassuk, igyekezzünk azokat elűntetni, és ne fitogtassuk, ne dicsekedjünk vele.

Van ebben a hangban, amely a cikk nyomán keletkezett valami furcsa, amely egyenlő az önlebecsüléssel, amely nem akarja meglátni, vagy nem tudja észrevenni a baját, jó tulajdonságait és csak a hibákat keresve, kétségbeesésbe vezet.

Igen ez a város az utolsó évtizedben fejlődött. Nemcsak az idegen mondja ezt, hanem azok a mohácsiak is, akik évek óta nem voltak itt s akik, ha látogatóba érkeznek szinte csodálkozva tekintenek széjjel. Visszémlekeznek a Széchenyi tér pocsolyáira, a Deák tér futballmérkőzéseire s most ezek helyén szép épületek sorakoznak. Az az aszfaltjárda is jó helyre került, ki látott olyan várost, amely elsősorban a mellékutcákat szepíti, díszíti és csak aztán gondol a főutacokra? Mert egyszerre valamennyit még sem lehet s ha a sorrendet keressük, akkor úgy vagyunk vele ismét, mint a családi hasonlattal, az utcán a jobb ruhákat vesszük fel, otthon pedig, amikor nem vagyunk idegen szemek előtt a kopott is megfelel, bár mindenki szeretne olyan helyzetbe kerülni, hogy mindig rendes ruhában járjon.

Ha a várost fejleszteni akarjuk, kissé szeretni is kell, ami persze nem jelenti azt, hogy szemet hunyjunk a hibák előtt, de jelenti azt, hogy ne fitogtassuk azokat. Szóvá-

tenni a hibákat, de nem a mostoha verekedő nádpálcájával, hanem a szeretet jóakaratóval. Ezen az uton gyorsabban fog fejlődni és szépülni a mi városunk.

Nagyszabású sajtónapot készít elő a mohácsi Credo.

Az eddigi tervek szerint augusztus hó 28-án délután lesz a sajtógyűlés. — Megkeresik Pécs katolikus egyesületeit a sajtógyűlésen való részvételre.

A mai súlyos idők kétszeres-fontosságúvá teszik azt, hogy a nagyközönség kezében a sajtó olyan termékei kerüljenek, mert ma egy szóval, egy mondattal, amelyet rossz szándékkal csempésznek a sorok közé, falvakat, városokat lehet rossz irányba terelni.

A gond út tanyát, minden házbán, minden városban s ez a gond könnyen válik ekeseredettséggé, ha a sajtó ezt az irányt szolgálja. A sajtónak pedig sohasem lehet célja a meglevő bajokat még nagyobbá, még súlyosabbá tenni, hanem

a nyilvánosság hatalmas fegyverével mindig a legtisztább idealok szolgálatában állva, a valóság kiutját kell keresnie s minden sorával, a betűk millióival a boldogabb magyar jövőt kell szolgálni.

A közönség általában még sem tud különbséget tenni újság és újság között s azt veszi meg, amely hangosabban kínálja magát, amelyre hangja betölti az utcát s amely minden esz-közt felhasznál arra, hogy mindentől szenzációt fuja fel, az ösztönöket szolgálja s ezeken keresztül fogja meg a kevésbé gondolkodókat.

Ha Mohácsra megkérdeznénk minden katolikus, hogy mit olvas, olyan szomorú statisztikát lehetne összeállítani, hogy Mohács katolikusága nem dicsekedne vele. Még csak azt sem mondanánk teljességgel, hogy az olcsóbb újságot keresik, hanem válogatás nélkül azt veszik meg, amely először a kezükbe kerül, vagy amelynek betűi hangosabban kiáltanak valami kalapácsos gyilkosságot. Pégi

ez a város katolikusága annak idején megmutatta

azt is, hogy lelkesedni tud és szorgalmas, lelkes hölgyek jártak házról-házra és gyűjtöttek, agitáltak míg a végén jelentős tétel össze a katolikus sajtó alap megteremtéséhez.

Ne mondjuk, hogy az idők, a gond hozták ezt a nemtörődömséget, mert ha akkor a jobb békeidőkben éreztük annak szükségességét, hogy katolikus irányu sajtója legyen a katolikuságnak, akkor ma kétszeresen van szükség arra,

amikor a nemzet romlásában tekintélyes részt kapott sajtó ismét tele hanggal, zajjal kellett magát házunk előtt.

A mohácsi Credo vezetősége részéről indult ki az eszme, hogy egy nagyszabású sajtónap rendezésével kell a katolikus tömegeket öntudatra felrázni és sorompóba állítani a katolikus sajtó mellett.

Patton János s. lelkes dolgozik a megrendezéssel s már levelezésben is áll a Központi Sajtóvállalattal. Az eddigiek szerint is P. Böhle, Baranyai Jusztin jönnek le, de lehet, hogy sikerül P. Banghát is elhozni erre a napra.

A tervek szerint a katolikus sajtónapot augusztus 28-án rendeznék, amikor a Magyar Nemzeti Szövetség rendezésében a felszabadulás tízéves évfordulójára készült emlékművet is leleplezik.

A Credo megkeresi a pécsi katolikus egyesületeket, hogy erre a nagy napra nagyobb számban látogassanak el Mohácsra, mert a város elegendő számú jelentkező esetén filléresgyorsot kér s így anyagilag nagyobb megterhelést nem jelent

Ha a pécsiakat is sikerül megnyerni az eszmének, ez esetben *nagyobb szabadság megnyilvánulása lenne ez a katolikusságnak sajtója mellett s bizonyára imét nagyobb lendülettel vinné előre ugy a katolikus sajtó fejlődését, mint a katolikus öntudat meg erősödését.*

Lapunk legközelebbi számában pontosabb programot közlünk majd a sajtónapról.

Hát évődjünk . . !

(Válasz „Dunavidéki“-nek.)

Kedves «Dunavidéki», aki Cyrano de Bergerac modorában, játszi évődéssel forgatja fringióját ellenem — Ön kissé elbizkodott, — amikor ebben a szerepben akar sikereket elérni s olyan fölényesen biztonsággal hív ki arra az «egy-kétszeri eszmecsere» párviadatra, amely eszmecsereben Ön szerint «nem fogok ráfizetni.» Nem mondhatom, hogy örömpresve sietek a mérközésre — többféle okból. Így elsősorban nincs kedvem szerint, hogy nem is tudom, kivel kell verekednem, vajjon egy «Medvét» kell-e barlangjából kipiszkálnom, vagy egy kis «Tintahalacska» e az, aki úgy igyekszik elbujni az ellenfél elől, hogy homályossá és zavarossá teszi maga körül a vizet, amely homályt jelen esetben «Dunavidéki» írói álnévnek hívják. Minthogy azonban a Dunavidék mult heti száma két helyen is foglalkozik csekélységgel, talán nem fogok harc közben ártatlant sérteni. Ha ez véletlenül mégis megtörténnék, úgy már most bocsánatot kérek tőle. — Kissé szorongó érzéssel is indulok neki, mert fegyvertáramban, amelynek berendezésénél mindig a jóízű törvényeit igyekeztem betartani, nem igen találok olyan alkalmas eszközt, melyet a személyeskedés és az ellenfél privát életébe való betolakodásnak a

szellemi alvilághoz tartozók kezébe jól illő fegyverével mérhessek össze.

Kénytelen vagyok tehát ilyeneket rövid használatra ellenfeleimtől kölcsön venni annak a hangsúlyozásával, hogy ez merőben izlésem ellen van; megnyugtató azonban, hogy a gangster világba behatolni kényszerülő amerikai baptista rendőrnek szintén nem a Biblia, hanem gummitű és revolver van a kezében. Végül pedig a szellemi párharcban való részvétel örömeit le tompította az is, hogy bár sem okom, sem jogom nincs kételkedni Cyranoságod biztos megállapításában, mégis «mártírhaltt eleim» ben évszázadokon át kifejlődött kereskedelmi szellem örökségképpen bennem kifejlődött csekélyisége azt sugja, hogy ez az eszmecsere mégsem olyan biztos üzlet a számomra, amelyben «nem fog ráfizetni.» A mérleg elkészítését mindenesetre a nyilvánosságra kell bízunk. Igaz, hogy egy dolgot már profitálhattam volna, ha ilyen kétes értékű nyereség megszerzésére pályáznék. Megtanulhattam volna ugyanis, hogy politikai diszkusziókban nem feltétlenül szükséges a lényegről beszélni, ha az kissé nehézkesen megy, hanem arról beszél az ember, amiről tud, vagy amiről azt hiszi, hogy tudja.

Hagyjuk azonban egyelőre a «barátságos évődést» és térjünk a dolog lényegére, amelyet semmiféle szellemi jongleurdéssel nem engedhetek elhomályosítani. Mert kedves «Dunavidéki», — ha méltoztatik elolvadni multkorai cikkemet, láthatja, hogy azt irtam: «elismerem ugyan, hogy mindenkinek joga van fel fogását revidálni, viszont nem nagyon hiszek a politikai Paulusok őszinteségében»

Tehát nem is kell szótfogadnom Önnek, hogy bocsássak meg Apponyinak, MacDonaldnak, Mussolininek, sem Jókainak és az idősebb Andrásynak, — viszont nem tudom, hogy ők, hogy bocsátanak meg Önnek azt, hogy

«politikai pálfordulásukat» Beck ügyvéd úr «meggyőződésből fakadó pártállás változtatásával» bátorodik egy nevezőre hozni. Miután nagyon a szívemre vettem szives figyelmeztetését, hogy nekem nem illik a «módjával, de kérlelhetetlenül antiszemita Magyarorságra és Pethő Sándorra hivatkozni», kénytelen vagyok az Önök „jelenlegi” pártjának egyik exponensét, gróf Hunyady Ferencet citálni. (Arról aztán már igazán nem tehetek, hogy történetesen ő is a Magyarorszában írt) — «Már most» — így szól az írás — ha legkedvezőtlenebb magyarázatát is lehet adni annak, ha egyes emberek változtatják pártállásukat: anyagi érdekből sértett hiúsággig, nagyra törő ambíciótól gyáva megalkuvásig, egészen más a helyzet, ha egy esemény szerű történéssel állunk szembe». Itt, ennél az «esemény szerű történésnél» álljunk meg egy kissé . . . Ha Ön nemcsak felületesen odadobott argumentumoknak használta volna fel Apponyi, MacDonald, Mussolini, Jókai és Andrásy nevét, hanem mélyebbre hatolva kereste volna e kiválóságok irányváltozásának indító okát, minden esetben megtalálta volna ezeket az «esemény szerű» történéseket, akár egy hirtelen, váratlanul be következett esemény (pl. Anglia pénzügyi és gazdasági megroppanása — MacDonald), akár egy kifejlődésében hosszadalmasabb bel- és külpolitikai, esetleg gazdasági konstellációváltozás formájában (Európa politikai és gazdasági átalakulása 1848—1867-ig — Jókai, Andrásy.) De kérdem tisztelettel, mi volt vagy melyek voltak azok az «esemény szerű történések» a választások kiírásának hetében, pontosabban a hivatalos jelöltek névsorának nyilvánosságra jutása napjaiban, melyek az Önök politikai exponensének pártállását hirtelen megváltoztatták? Mert az, hogy nem lett hivatalos jelölt, vagy hogy Mihályfi jelölték hivatalosan — lehet ugyan «esemény szerű történet» Beck ügyvéd úr «nagyra

törő ambíciójára» nézve, amelynek jogossága, vagy alapja felől én vitába sem szálltam, de semmiesetre sem olyan esemény, amelyből kifolyólag létrejött, márió-holnapra való politikai irányváltozás őszintesége minden kétségen felül áll. Arról nem is szólva, hogy kissé túlzottnak látszik egyben azt is elvárni, hogy a pártnak őszinte és meggyőződéses hívei benne, az ilyen «esemény szerű történet»-ből kifolyólag megtértben lássák a párt eszméinek incarnatióját.

S itt a megtért szóból eszembe jut az «ad vocem: kitérés» — Önnek kedves Dunavidéki akkor lett volna joga — természetesen itt a jog tisztultabb, nemesebb fogalmára gondolok, nem a tehetetlenség érzetének, vagy az argumentumokban való szegénységnek jogára — ismétlem, Önnek akkor lett volna joga az én husz év előtti kitérésemet pártjuk exponensének politikai kitérésével párhuzamba állítani, ha én azért hagytam volna ott a hitet, melybe «beleszülettem», mert nem engem jelöltek a hitközségi elnökségre és ha én rögtön beléptem volna például az ébredő magyarok pártjába azzal a nagyon szerénytelen óhajjal, hogy azonnal ott válaszszanak meg elnöknek. Mivelhogy azonban ilyen szerénytelenségre nem voltam berendezve, kénytelen vagyok szellemes hasonlatot kissé lesántítani.

Igazán bocsásson meg kedves «Dunavidék», hogy mielőtt politizálni kezdek, szerény állatorvos létemre nem kértem ki nagybecsű véleményét és engedélyét. De honnan is tudhatná egy kis vidéki állatorvos, hogy Mohács emporiumában a politizálás kisváltásait a feltétlenül szélesebb látókörű és hozzáértőbb ügyvédi irtokok, csemege és cukorkakereskedők részére. — Navitásomban odáig merészkedtem, hogy fel mertem tételezni, hogy a társadalmi munkamegosztás bonyolult gépezetében vagyok olyan értékű alkatré-

hogy ilyen találó jeltől tudtam fűzni a nevük elé. A fejedelemszony megborzosgott irtózáva tekintett a revolverre, amelybe újabb töltényeket helyeztet a császár. Bennem is új gondolat ébredt:

— Elviszik a császárt, ha itt marad! — és dolmányomat, köpenyemet hirtelen uramra adtam, fölnyitottam a kertre néző ablakot s kimulattam a fehérülő országutra, ahol az első csárdában hagytam a lovamot.

— Felség meneküljön. Anatóliában minden jóra fordul.

A császárné zokogva ölelte át távozó férjét:

— Igen, Anatóliába! A kis hugom majd gondot visel rád én helyettem! — mondta szelid szeretettel.

Én — köpenyegemben látva a távozó uralkodót — szinte azt hittem, hogy otthon, Anatóliában engem segít tulajdonképpen majd a császár személyében a beglerbég verőfényes arcú leánya. És végtelen öröm töltötte el a szívemet, hogy nyugton maradha-

tok itt ezer veszély között is, hisz otthon lesz a császár, aki az én dolmányomat hordja. És védehetem itt a császárnét, aki éppen olyan, mint a kishuga, ha méltóságosabb is nála.

Boldogan vártam hát a megújuló támadást.

Az ajtó fegyvertusák törték reánk. Beözönlött a lázadó tömeg, amelyet hitvány csöcseléknek éreztem már. Nem is ragadtam rájuk revolvert. Méltatlannak éreztem volna a golyópárbajt ezekkel már. Csak áltam elszántan, komoran, mintha uralkodói fenség, töltötte volna be a lelkemet.

A felkelők egy pillanatra megtorpannak. A császárné arca imádatos szépségben márványlik feljük. A meghökkenett csoportból hirtelen fegyverek emelkednek előre. Nehéz dörréns roppantja meg a termet s én meglátorodva hullok a föld felé. Egy pillanatra elborul minden aranyos pompa előlem, csak két puha kar gyöngéd támasztékát érzem, amely lassan, lassan a padlózatra enged.

Ekkor eszmélek csak öntudatra. A teremben ismét csak ketten vagyunk, a felséges asszony és elesett szolgálja, én. A mellemet is látom. Fehér mintha elefánt csont tábla volna. Csak két pont piroslik rajta égő szintben, egyik jobbról, másik balról, mintha a szivemet fognák közre. Érzem, két lövés talált. Azt is tudom, hogy halálosan. Mi sem fáj. Sőt, mintha a boldogság édes áradata csordulna ki a szivemből, a két sebemen buzdogni kezd ikerforrásokként a vér. Szép elevenpiros vér. Az gondolom, az emberi hűség örök szimbóluma.

A császárné arca édes szomszaggal hajlik fölém. Nem szól, csak a tekintete simogat vigasztalóan. A két aranypénzverő mintát a két sebre helyezi óvatosan s érzem, hogy a vérem csordulása váratlan megáll s visszafelé kezd bennem áramlani a tüzes vérözön. Forró hullámok ömlenek végig ereimen, mintha nagy-nagy szerelem végső lobo-gása volna mind ez, majd visz-

TÁRGA

A vérveretü pénz

Elbeszélés.
Írta: Flinta Sándor.

Ekkor váratlanul fölnyílt az ajtó s az egyik lakáj belépett, mintha az uralkodót keresné. Utána fegyveres alakok sötétültek.

— Áruló, hitvány szolgálja! — kiáltott fölsebzett lélekkel a császár s revolvert kapott föl az irtósztról.

A lakáj gyáva hunyászkodással ugrott vissza. A lázadók azonban benyomultak.

Alig tört be négy öt katonatiszt az ajtón, már eldőrdült a császár két lövése. Mindegyik talált. A felkelők magukhoz ölelték elbukó társaikat s eliszködtak hirtelen.

— Két köszvényeslelkű tábornokot ért a felséges ur lövése! — fordultam a reszkező császárné felé és örültem titkon,

szecske, mint Ön. — Most aztán megtanulhattam . . .

Végül pedig azt a szives tanácsukat is örömmel veszem, hogy lehetőleg «szakmám» kerekein belül gyártsak politikai értekezéseket, a témára vonatkozólag is méltóztattak ugyan direktívákat adni, ezt azonban sajnálatomra nem fogadhatom el — Hanem valami «szögféregről» is volt szó. — Igen, ez jó lesz. Féreg — parazita. Irni fogok egy tanulmányt a politikai élet parazitáiról.

Dr. Bencze Jenő.

Egy alaki hiba miatt megsemmisítették az egyházközségi választást.

A r. kat. egyházközség ülése. Szeptember hó 2-án lesznek az új választások.

A mohácsi politika, amely már sok rendkívülit produkált, egy újabb csodabogarat termelt ki, amikor a r. kat. egyházközségi választást annak idején megfélembítették. A választás előtt semmi érdeklődés nem volt az iránt, a választás napján a szavazók nagyon csekély százaléka járult az urnához s utána egyesek megfélembítették egész sor kisebb hibát felfedezve, sőt különféle demagógikus eszközökkel sikerült több mint ezer aláírást is szerezni a felebbezéshez.

A felebbezés elbírálása most történt meg a felettes egyházi hatóság által s a határozat tárgyalásra ült össze kedden délután az egyházközség képviselő-testülete.

Dr. Kápolnai Zsigmond esze res-plébános nyitotta meg délután 5 órakor a gyűlést s felolvasta Virág Ferenc pécsi püspök leiratát, dr. Paschke Ferenc és társai és dr. Beck Alajos és társai által beadott felebbezésre.

A határozat megsemmisítette a választást, mert az alapszabályok szerint

száza hömpölyögnek a záró aranypecsét felé s megtöltik forrón a császári pénzek vésett képeit. Egy ideig ott buzognak még az életre klvankozó vércseppek, aztán lassan, lassan megcsillapodnak.

Homlokomon hüvös márványként nyugszik a császárné keze s ez a békés érintés elpihenteti lázongó forróságomat, sebeim lázat, vérem lüktetését. Egyre csöndesebb és egyre csöndesebb nyugodtabb leszek. Hüvös, jó érzés pihen meg testem minden részén. Szemem csodálatosan józanul tekint a mellemre, amelyről ime legördül a sebzáró arany pecsétnyomó s alatta ott piroslik véremlől vert arcképe az én uramnak és asszonyomnak. Két vérveretű pénz mellem elefántcsont tábláján. S még boldogabb csöndbe ringat a gondolat, hogy nem hiába éltem, velem marad örökké, amiért küzdöttem és szenvedtem, a vérveretű pénz az én felséges uram és asszonyom arcképeivel.

(Vége.)

egy a jelöltek névsorával ellátott szavazó ív melletti, egy üreset is kellett volna adni s nem fogadta el az egyházközség elnökségének azon magyarázatát, hogy ta-karékossági szempontok vezették ebben.

Az indokolás ezután kitér a felebbezés többi okaira is. Így arra, hogy a választás kihirdetése nem volt elég nyilvános. Megállapítja, hogy itt az elnökség alapszabályai értelmében járt el s ha ajánlatos is lett volna további eszközöket igénybevenni a kihirdetésre, ezt az alapszabályok nem írják elő, tehát ez nem ok a megsemmisítésre.

Ugyancsak elutasítja azt a kifogást, hogy hétköznap volt a választás, sőt ezt külön helyesli is a megyéspüspök.

„Nem vagyok híve — mondja a leirat — annak, hogy az ily mozgalmakkal járó választási eljárás vasárnapi napon tartassék meg, mert a vasárnap a lelkiségnek, a hitéletnek és a vallási kötelemek gyakorlásának van szánva, így a választási eljárás a hívek egy részét a szentmise hallgatásától vonná el . . .”

A felebbezés azután sora veszi a többi kisebb észrevételt és elutasítja.

A képviselőtestület ezután megtárgyalta az új választást, amely

szeptember hó 2-án, tehát ismét pénteki napon lesz.

A választás közelebbi részleteit annak idején fogjuk közölni.

Herczog bácsi magnetikus ujjai . . .

Egyenes, fiatalos tartású, de galambösz, magas bácsi állít be. Amikor megszólal a kezemet a fülemhez emelem.

— Ön is rosszul hal?

— Igen.

— Hát akkor szervusz kollega, — mondja, de aztán felülkerekedik benne a hivatás — majd én megmutatom mit kell csinálni aztán meggyógyul.

— Ujjon le — kapom a parancsot, mire tényleg le is ülök, egy másik széket neki teszek oda, aztán csendesen várok. Mi lesz ebből?

A galambösz bácsi írásokat vesz elő a zsebéből. Először, mert hát újságírónál járunk, újságok. Nagyvárad, a Kis Újság, azután Érsekújvár és Vidéke, amelyekben hosszabb közlemények vannak Herczog Hugó gyógyszerészről, aki reumatikus fájdalmakat, merevgörcsöt, benu-lásokat gyógyított.

Az újságok után közjegyzőileg hitelesített okmányok kerültek elő, amelyeket a hálás betegek adtak, közjegyző előtt hitelesítve az aláírásokat. Köztük német, magyar, francia szövegűek. Egy írás dr. Pajortól, hogy Herczog Hugó előtte is bemutatta gyógyszerész tudományát és azt mindenben kitűnőnek találta.

Ennyi írás bemutatása után egy újságot mutat még, amely arról ír, hogy Abdul Hamid, az utolsó szultán masszörje volt sokáig Herczog bácsi, aki egyéb-

ként ötven évvel ezelőtt Bajáról indult el neki az életnek és végig járta az egész világot.

Az újság szerint Herczog bácsi még a hárembe is bejutott és három hölgyeket és gögyitott. Bizonyára akkor is már galambösz volt a haja, hogy beengedték ilyen veszedelmes helyre.

— Minden az Istentől függ — mondja — és a hit mellett az én ujjaim gyógyítanak.

Ujjainak erejét meg is mutatja mindjárt. Vigyázz állásba állok, két kézzel megfogom Herczog bácsi sétabotját, mire ő egy ujjal ér csak hozzá és tényleg kihuz a helyemből.

— Pedig, hát Ön erősebb — mondja — de nekem az ujjaim erősebbek. A rendőrségen is bemutatam, két erős rendőrrel ezt. Azokat is elhuztam.

— Fejgörcsöt, bénaságot masszírozok. Nem csodával, az ujjaimmal — mondja. — Nem vagyok Wunderichné, én tanultam a masszörzés titkait s azokat negyven esztendőn át gyakorlom. Ahol megfordulok, sokan hálálkodnak utánam.

Aztán a fülemre tér át.

— Jöjjön el hozzám — mondja — megtanítom egy masszázsrá, ha azt gyakorolja, megjavul a hallása.

— Na — mondom — Herczog bácsi, ha az én hallásomat megjavítja, akkor meg van a reklám, mert ezt még a tulsó parton is ismerik.

— Nem kell nekem reklám. Én csak egy beteget kezeljek, az majd elmondja tovább.

Egyébként megmondja, hogy a Duna szállóban lakik, ahol mindenkinek a rendelkezésére áll.

Herczog Hugó természetesen csak addig marad, amíg a gyógyszerész anyagilag is kifizetődik, azért hát gyorsan menjen hozzá, akinek a gyógyszerész segíthet.

B. A.

Mi van Baján — és mi nincs Mohácson?

Mi van Mohácson — és mi nincs Baján? cím alatt a Mohácsi Hirlap egyik legutóbbi számában közli a «Baja Bácska» című lap itt járt munkatársának városunkról irt dicséret sorait, melyekből megtudhatjuk, hogy városunkban «a szép izléses paloták egész sora disziti a tágas utcákat», hogy továbbá emeletes vízimalom is és Múzeum is van Mohácson. Ez utóbbi kettőről ugyan volt tudomásunk, de a «szép izléses paloták egész sorát» ugyan hiába keresnők városunkban, a palotákat egyik kezünk ujjain is megszámolhatjuk.

No de fordítsuk meg a tételt és kérdezzük, hogy mi van Baján — és mi nincs Mohácson? Hát mindenekelőtt sok-sok minden van Baján, ami nincs Mohácson. Baján tényleg a paloták egész sora épült, amióta Baja lett csonka Bácska székhelye. Ezt pedig annak köszönheti Baja, hogy megkérte és megkapta a pénzügyminiszteről városfejlesztési szempontokból a 30 éves házadó mentességet. (Ez általában csak 15 éves szokott lenni s legutóbb pld. Pestkörnyéknek

megtagadta a pénzügyminiszter, mert a pestkörnyéki városoknak már megadta városfejlesztési szempontokból.) Semmi akadály nem volna, hogy városunk is kérje ugyanezt. Akkor talán tényleg sorakoznák idővel városunkban a «szép, izléses paloták egész sora» E helyütt hívjuk fel erre az illetékesek figyelmét.

Ezenkívül van Bajának egy igen szépen kiépített strandja, ami Mohácson nincsen. Egyre azt szeretnők, ha városunkból fürdővárost tudnánk csinálni. Hát kérem szeretettel azzal a porrengeteggel, ami a mi strandunkhoz vezet s ahogy ami strandunk „kinéz”, ezt hiába erőltetjük. Igen, majd ha már nekünk is lesz oly rendezen, takarosan kiépített strandunk, mint Bajának, akkor lehet szó arról, hogy fürdővárosnak nyilvánítsuk «nemzeti létünk nagy temetőjét», de eddig csak szegénykezünk kell az idegenek előtt a mai a kezdetleges, falusi strandunkkal.

Aztán még valami van Baján, illetve nincs Baján, ami Mohácson van. Nevezetesen a mi pénteki koldusjárásunk. Hát bizony ez is szegény városunknak.

Baja városa adóba veti ki a kataszterbe foglalt szegények támogatására szükséges összeget. Miért ne tudnák mi is ezt épp így megcsinálni tisztelt illetékesek?! Nemcsak a lakosság, de a szegények is örülnének neki. Tessék elhinni!

Figyelő.

A cikket közöljük, azonban véleményünk az, hogy ne csak a rosszát keressük, hanem a jót is fogadjuk el.

SZINHÁZ.

Szombaton, 6-án Szabó Ernő jutalomjátékául a „Csodadoktor” c. vígjáték ment telt ház előtt. Szabó meg is halálta a közönség áldozatkészségét és kitűnő szerepében ragyogó játékkal a közönmég 3 óras kacagását biztosította sikeres Bőla és Deák Lőrinc is. Minden tudásukat adták a játékba. Józsa Irma kiforrott játékművészetét csillogtatta és így a többi szereplővel együtt méltó részese a sikernek.

Vasárnap, 7-én két régi nagy-sikerű operettet ujtott fel a színház. Deután a Málnás Miskát adták olcsó helyárrakkal, este pedig a Nótás kapitány ment telt ház előtt. Eöry Gizi, Józsa Irma, Huszthy, Szabó és Deák arattak sok tapsot.

Hétfőn, 8-án Völegényem a gazember c. táncos vígjáték ment, amelyet nem tudjuk miért, operetnek hirdettek a színház. A darabba életet Eöry Gizi, Szabó, Huszthy és Deák vittek s nekik köszönheti a közönség, hogy elmulatott egy estét is.

Kedden, 9-én „Vihar a Balatonon” című táncos operett volt Huszthy Róbert jutalomjátékául műsorra tűzve. Mérsékelt érdeklődés nyilvánult meg az előadás iránt, pedig a darab meséje igen kedves és a szereplők is igen jó kedvel játszottak. Aszalay, Szabó, Huszthy, Eöry, Józsa, Köszegi, Soór nagyobb szerepükben míg a többiek kisebb szerepükben egészítették ki a kitűnő együttést.

Ha a pécseiteket is sikerül megnyerni az eszmének, ez esetben *nagyobb szabadsu megnyilvánulása lenne ez a katolikusságnak sajtója mellett s bizonyára imét nagyobb lendülettel vinné előre ugy a katolikus sajtó fejlődését, mint a katolikus öntudat megörösdését.*

Lapunk legközelebbi számában pontosabb programot közlünk majd a sajtónapról.

Hát évődünk . . !

(Válasz „Dunavidéki“-nek.)

Kedves «Dunavidéki», aki Cyrano de Bergerac modorában, játszi évődéssel forgatja fringiját ellenem — Ön kissé elbizakodott, — amikor ebben a szerepben akar sikereket elérni s olyan fölényesen biztossággal hív ki arra az «egy-kétszeri eszmecsere» párviadalra, amely eszmecsereben Ön szerint «nem fogok ráfizetni.» Nem mondhatom, hogy örömpresve sietek a mérközésre — többféle okból. Így elsősorban nincs kedvem szerint, hogy nem is tudom, kivel kell verekednem, vajjon egy «Medvét» kell-e barlangjából kipiszkálnom, vagy egy kis «Tintahalacska» e az, aki úgy igyekszik elbujni az ellenfél elől, hogy homályossá és zavarossá teszi maga körül a vizet, amely homályt jelen esetben «Dunavidéki» írói álnévnek hívják. Minthogy azonban a Dunavidék mult heti száma két helyen is foglalkozik csekélységgel, talán nem fogok harc közben ártatlant sérteni. Ha ez véletlenül mégis megtörténne, úgy már most bocsánatot kérek tőle. — Kissé szorongó érzéssel is indulok neki, mert fegyvertáramban, amelynek berendezésénél mindig a józtlenségek törvényeit igyekeztem betartani, nem igen találok olyan alkalmas eszközt, melyet a személyeskedés és az ellenfél privát életébe való betolakodásnak a

szellemi alvilághoz tartozók kezébe jól illő fegyverével mérhessek össze.

Kénytelen vagyok tehát ilyeneket rövid használatra ellenfeleimtől kölcsön venni annak a hangsúlyozásával, hogy ez merőben izlésem ellen van; megnyugt azonban, hogy a gangster világba behatolni kényszerülő amerikai baptista rendőrnek szintén nem a Biblia, hanem gummit és revolvert van a kezében. Végül pedig a szellemi párharcban való részvétel örömeit le tompította az is, hogy bár sem okom, sem jogom nincs kétkedni Cyranoságod biztos megállapításában, mégis «mártírhalt halt eleim» ben évszázadokon át kifejlődött kereskedelmi szellem örökségképpen bennem kifejlődött csekélyisége azt sugja, hogy ez az eszmecsere mégsem olyan biztos üzlet a számomra, amelyben «nem fog ráfizetni.» A mérleg elkészítését mindenesetre a nyilvánosságra kell bízunk. Igaz, hogy egy dolgot már profitalhattam volna, ha ilyen kétes értékű nyereség megszerzésére pályáznék. Megtanulhattam volna ugyanis, hogy politikai diszkusziókban nem feltétlenül szükséges a lényegről beszélni, ha az kissé nehézkesen megy, hanem arról beszél az ember, amiről tud, vagy amiről azt hiszi, hogy tudja.

Hagyjuk azonban egyelőre a «barátságos évődést» és térjünk a dolog lényegére, amelyet semmiféle szellemi jongleurdéssel nem engedhetnek elhomályosítani. Mert kedves «Dunavidéki», — ha méltóztatik elolvadni multkorii cikkemet, láthatja, hogy azt irtam: «elismerem ugyan, hogy mindenkinek joga van felfogását revidálni, viszont nem nagyon hiszek a politikai Paulusok őszinteségében»

Tehát nem is kell szótfogadnom Önnek, hogy bocsássak meg Apponyinak, MacDonaldnak, Mussolininek, sem Jókaiknak és az idősebb Andrásynak, — viszont nem tudom, hogy ők, hogy bocsátanak meg Önnek azt, hogy

«politikai pálfordulásukat» Beck ügyvéd úr «meggyőződésből fakadó pártállás változtatásával» bátorkodik egy nevezőre hozni. Miután nagyon a szívemre vettem szives figyelmeztetését, hogy nekem nem illik a «módjával, de kérélnhetetlenül antiszemita Magyarásra és Pethő Sándorra hivatkozni», kénytelen vagyok az Önök „jelenlegi” pártjának egyik exponensét, gróf Hunyady Ferencet citálni. (Arról aztán már igazán nem tehetek, hogy történetesen ő is a Magyarorszában irt) — «Már most» — így szól az irás — ha legkedvezőtlenebb magyarázatát is lehet adni annak, ha egyes emberek változtatják pártállásukat: anyagi érdekből sértett hiúsággig, nagyratörő ambíciótól gyáva megalkuvásig, egészen más a helyzet, ha egy eseményszerű történéssel állunk szembe». Itt, ennél az «eseményszerű történésnél» álljunk meg egy kissé . . . Ha Ön nemcsak felületesen odadobott argumentumoknak használta volna fel Apponyi, MacDonald, Mussolini, Jókai és Andrassy nevét, hanem mélyebbre hatolva kereste volna e kiválságok irányváltozásának indító okát, minden esetben megtalálta volna ezeket az «eseményszerű» történéseket, akár egy hirtelen, váratlanul bekövetkezett esemény (pl. Anglia pénzügyi és gazdasági megroppanása — MacDonald), akár egy kifejlődésében hosszadalmasabb bel- és külpolitikai, esetleg gazdasági konstellációváltozás formájában (Európa politikai és gazdasági átalakulása 1848—1867-ig — Jókai, Andrassy.) De kérdem tisztelettel, mi volt vagy melyek voltak azok az «eseményszerű történések» a választások kiírásának hetében, pontosabban a hivatalos jelöltek névsorának nyilvánosságra jutása napjaiban, melyek az Önök politikai exponensének pártállását hirtelen megváltoztatták? Mert az, hogy nem lett hivatalos jelölt, vagy hogy Mihályffy jelölték hivatalosan — lehet ugyan «eseményszerű történé» Beck ügyvéd úr «nagyratörő ambíciójára» nézve, amelynek jogossága, vagy alapja felől én vitába sem szálltam, de semmiesetre sem olyan esemény, amelyből kifolyólag létrejött, máriól-holnapra való politikai irányváltozás őszintesége minden kétségén felül áll. Arról nem is szólva, hogy kissé túlzottnak látszik egyben azt is elvárni, hogy a pártnak őszinte és meggyőződéses hívei benne, az ilyen «eseményszerű történé»ből kifolyólag megtérben lássák a párt eszméinek incarnatióját.

S itt a megtért szóból eszembe jut az «ad vocem: kitérés» — Önnek kedves Dunavidéki akkor lett volna joga — természetesen itt a jog tisztultabb, nemesebb fogalmára gondolok, nem a tehetetlenség érzetének, vagy az argumentumokban való szegénységnek jogára — ismétlem, Önnek akkor lett volna joga az én husz év előtti kitérésemet pártjuk exponensének politikai kitérésével párhuzamba állítani, ha én azért hagytam volna ott a hitet, melybe «beleszülettem», mert nem engem jelöltek a hitközségi elnökségre és ha én rögtön beléptem volna például az ébredő magyarok pártjába azzal a nagyon szerénytelen óhajjal, hogy azonnal ott választanak meg elnöknek. Mivelhogy azonban ilyen szerénytelenségre nem voltam berendezve, kénytelen vagyok szellemes hasonlatát kissé lesántítani.

Igazán bocsásson meg kedves «Dunavidék», hogy mielőtt politizálni kezdem, szerény állatorvos létemre nem kértem ki nagybecsű véleményét és engedélyét. De honnan is tudhatná egy kis vidéki állatorvos, hogy Mohács emporiumában a politizálás kis van sajtóval a feltétlenül szélesebb látókörű és hozzáértőbb ügyvédi írások, csemege és cukorkakereskedők részére. — Navitásomban odáig merészkedtem, hogy fel mertem tételezni, hogy a társadalmi munkamegosztás bonyolult gépezetében vagyok olyan értékű alkatrés-

tok itt ezer veszély között is, hisz otthon lesz a császár, aki az én dolmányomat hordja. És védhetem itt a császárnét, aki épen olyan, mint a kishuga, ha méltóságosabb is nála.

Boldogan vártam hát a megújuló támadást.

Az ajtót fegyvertusák törték reánk. Beözönlött a lázadó tömeg, amelyet hitvány csöcseléknek éreztem már. Nem is ragadtam rájuk revolvert. Méltatlannak éreztem volna a golyópárbajt ezekkel már. Csak áitám elszántan, komoran, mintha uralkodói fenségföltötte volna be a lelkemet.

A felkelők egy pillanatra megtorpannak. A császárné arca imádatos szépségben márványlik feléjük. A meghökkent csoportból hirtelen fegyverek emelkednek előre. Nehéz dörrenés roppantja meg a termet s én megtántorodva hullok a föld felé. Egy pillanatra elborul minden aranyos pompa előlem, csak két puha kar gyöngéd támasztékát érzem, amely lassan, lassan a padlózatra enged.

Ekkor eszmélek csak öntudatra. A teremben ismét csak ketten vagyunk, a felséges asszony és elesett szolgálója, én. A mellemet is látom. Fehér mintha elefánt csont tábla volna. Csak két pont piroslik rajta égő szintben, egyik jobbról, másik balról, mintha a szívemet fognák közre.

Érzem, két lövés talál. Azt is tudom, hogy halálosan. Mi sem fáj. Sőt, mintha a boldogság édes áradata csordulna ki a szívemből, a két sebemen buzogni kezd ikerforrásokként a vér. Szép elevenpiros vér. Az gondolom, az emberi húség örök szimbóluma.

A császárné arca édes szomszággal hajlik fölém. Nem szól, csak a tekintete simogat vigasztalóan. A két aranypénzverő mintát a két sebre helyezi óvatosan s érzem, hogy a vérem csordulása váratlan megáll s visszafelé kezd bennem áramlani a tüzes vérzőn. Forró hullámok ömlenek végig ereimen, mintha nagy-nagy szerelem végső lobo-gása volna mind ez, majd vissz-

TÁRGA

A vérveretü pénz

Elbeszélés.
Írta: Flinta Sándor.

Ekkor váratlanul fölnyilt az ajtó s az egyik lakáj belépett, mintha az uralkodót keresné. Utána fegyveres alakok sötétltek.

— Áruló, hitvány szolgálja! — kiáltott fölsebbzett lélekkel a császár s revolvert kapott föl az iróasztalról.

A lakáj gyáva hunyászkodással ugrott vissza. A lázadók azonban benyomultak.

Alig tört be négy öt katonatiszt az ajtón, már eldőrdült a császár két lövése. Mindegyik talált. A felkelők magukhoz ölelték elbukó társaikat s eliszkodtak hirtelen.

— Két köszvényeslelkű tábornokot ért a felséges ur lövése! — fordultam a reszkedő császárné felé és örültem titkon,

hogy ilyen találó jelzőt tudtam fűzni a nevük elé. A fejedelemszony megborzosgott lrtözva tekintett a revolverre, amelybe újabb töltényeket helyezett a császár. Bennem is új gondolat ébredt:

— Elviszik a császárt, ha itt marad! — és dolmányomat, köpenyemet hirtelen uramra adtam, fölnyitottam a kertre néző ablakot s kimutattam a fehérlő országotra, ahol az első csárdában hagytam a lovomtat.

— Felség meneküljön. Anatóliában minden jóra fordul.

A császárné zokogva ölelte át tétovázó férjét:

— Igen, Anatóliába! A kis hugom majd gondot visel rád én helyettem! — mondta szelid szeretettel.

Én — köpenyegemben látva a távozó uralkodót — szinte azt hittem, hogy otthon, Anatóliában engem segít tulajdonképpen majd a császár személyében a beglerbég verőfényes arcú leánya. És végtelen öröm töltötte el a szívemet, hogy nyugton maradha-

szecske, mint Ön. — Most aztán megtanulhattam . . .

Végül pedig azt a szives tanácsukat is örömmel veszem, hogy lehetőleg «szakmám» keretein belül gyártsak politikai értekezéseket, a témára vonatkozólag is méltóztattak ugyan sajnálatosakat adni, ezt azonban sajátomat nem fogadhatom el — Hanem valami «szögféregről» is volt szó. — Igen, ez jó lesz. Féreg — parazita. Irni fogok egy tanulmányt a politikai élet parazitáiról.

Dr. Benze Jenő.

Egy alaki hiba miatt megsemmisítették az egyházközségi választást.

A r. kat. egyházközség ülése. Szeptember hó 2-án lesznek az új választások.

A mohácsi politika, amely már sok rendkívülit produkált, egy újabb csodabogarat termelt ki, amikor a r. kat. egyházközségi választást annak idején megfélembítették. A választás előtt semmi érdeklődés nem volt az iránt, a választás napján a szavazók nagyon csekély százaléka járult az urnához s utána egyesek megfélembítették egész sor kisebb hibát felfedezve, sőt különféle demagógikus eszközökkel sikerült több mint ezer aláírást is szerezni a felebhezéshez.

A felebhezés elbírálása most történt meg a felettes egyházi hatóság által s a határozat tárgyalásra ült össze kedden délután az egyházközség képviselő-testülete.

Dr. Kápolnai Zsigmond esze res-plébános nyitotta meg dél után 5 órakor a gyűlést s fel olvasta Virág Ferenc pécsi püspök leiratát, dr. Paschke Ferenc és társai és dr. Beck Alajos és társai által beadott felebhezésre. A határozat megsemmisítette a választást, mert az alapszabályok szerint

szá hõmpölyögnek a záró aranypecsét felé s megtöltik forrón a császári önték vésett képeit. Egy ideig ott buzognak még az életre kívánczók vércseppek, aztán lassan, lassan megcsillapodnak.

Homlokomon hüvös márványként nyugszik a császárné keze s ez a békés érintés elpihenteli lázongó forróságomat, sebeim látát, vérem lüktetését. Egyre csöndesebb és egyre csöndesebb nyugodtabb leszek. Hüvös, jó érzés pihen meg testem minden részén. Szemem csodálatosan józanul tekint a mellemre, amelyről ime legördül a sebzáró arany pecsétnyomó s alatta ott piroslik véreimből vert arcképe az én uramnak és asszonyomnak. Két véreretű pénz mellem elefántcsont tábláján. S még boldogabb csöndbe ringat a gondolat, hogy nem hiába éltem, velem marad örökké, amiért küzdöttem és szenvedtem, a véreretű pénz az én felséges uram és asszonyom arcképeivel.

(Vége.)

egy a jelöltek névsorával ellátott szavazó ív mellett, egy üreset is kellett volna adni s nem fogadta el az egyházközség elnökségének azon magyarázatát, hogy takarékosági szempontok vezették ebben.

Az indoklás ezután kitér a felebhezés többi okaira is. Így arra, hogy a választás kihirdetése nem volt elég nyilvános. Megállapítja, hogy itt az elnökség alapszabályosan járt el s ha ajánlatos is lett volna további esz-közöket igénybevenni a kihirdetésre, ezt az alapszabályok nem írják elő, tehát ez nem ok a megsemmisítésre.

Ugyancsak elutasítja azt a kifogást, hogy hétköznap volt a választás, sőt ezt külön helyesli is a megyéspüspök.

„Nem vagyok hive — mondja a leirat — annak, hogy az ily mozgalmakkal járó választási eljárás vasárnapi napon tartassék meg, mert a vasárnap a lelkiességnek, a hitéletnek és a vallási kötelek gyakorlásának van szánva, így a választási eljárás a hives egy részét a szentmise hallgatásától vonná el . . .“

A felebhezés ezután sora veszi a többi kisebb észrevételt és elutasítja.

A képviselőtestület ezután megtárgyalta az új választást, amely

szeptember hó 2 án, tehát ismét pénteki napon lesz.

A választás közelebbi részleteit annak idején fogjuk közölni.

Herczog bácsi magnetikus ujjai . . .

Egyenes, fiatalos tartású, de galambösz, magas bácsi állít be. Amikor megszólal a kezemet a fülemhez emelem.

— Ön is rosszul hal?

— Igen.

— Hát akkor szervusz kollega, — mondja, de aztán felülkerekedik benne a hivatás — majd én megmutatom mit kell csinálni aztán meggyógyul.

— Üljön le — kapom a parancsot, mire tényleg le is ülök, egy másik széket neki teszek oda, aztán csendesén várok. Mi lesz ebből?

A galambösz bácsi írásokat vesz elő a zsebéből. Először, mert hát újságírónál járunk, újságok. Nagyvárad, a Kis Újság, ezután Érsekújvár és Vidéke, amelyekben hosszabb közlemények vannak Herczog Hugó gyógymasszörrel, aki reumatikus fájdalmakat, merevgörcsöt, benu-lásokat gyógyított.

Az újságok után közjegyzőileg hitelesített okmányok kerültek elő, amelyeket a hálás betegek adtak, közjegyző előtt hitelesítve az aláírásokat. Köztük német, magyar, francia szövegűek. Egy írás dr. Pajortól, hogy Herczog Hugó előtte is bemutatta gyógymasször tudományát és azt mindenben kitűnőnek találta.

Ennyi írás bemutatása után egy újságot mutat még, amely arról ír, hogy Abdul Hamid, az utolsó szultán masszörje volt sokáig Herczog bácsi, aki egyéb-

ként ötven évvel ezelőtt Bajáról indult el neki az életnek és végig járta az egész világot.

Az újság szerint Herczog bácsi még a hárembe is bejutott és hárem hölgyeket és gógyított. Bizonyára akkor is már galambösz volt a haja, hogy beengedték ilyen veszedelmes helyre.

— Minden az Istentől függ — mondja — és a hit mellett az én ujjaim gyógyítanak.

Ujjainak erejét meg is mutatja mindjárt. Vigyázz állásba állok, két kézzel megfogom Herczog bácsi sétabotját, mire ő egy ujjal ér csak hozzá és tényleg kihuz a helyemből.

— Pedig, hát Ön erősebb — mondja — de nekem az ujjaim erősebbek. A rendőrségen is bemutatam, két erős rendőrrel ezt. Azokat is elhuztam.

— Fejgörcsöt, bénaságot ma szírozok. Nem csodával, az ujjaimmal — mondja. — Nem vagyok Wunderichné, én tanultam a masszörzés titkait s azokat negyven esztendőn át gyakorlom. Ahol megfordulok, sokan hálálkodnak utánam.

Aztán a fülemre tér át.

— Jöjjön el hozzám — mondja — megtanítom egy masszázsrá, ha azt gyakorolja, megjavul a hallása.

— Na — mondom — Herczog bácsi, ha az én hallásomat megjavítja, akkor meg van a reklám, mert ezt még a tulsó parton is ismerik.

— Nem kell nekem reklám. Én csak egy beteget kezellek, az majd elmondja tovább.

Egyébként megmondja, hogy a Duna szállóban lakik, ahol mindenkinek a rendelkezésére áll.

Herczog Hugó természetesen csak addig marad, amíg a gyógymasszázis anyagilag is kifizetődik, azért hát gyorsan menjen hozzá, akinek a gyógymasszázis segíthet.

B. A.

Mi van Baján — és mi nincs Mohácson?

Mi van Mohácson — és mi nincs Baján? cím alatt a Mohácsi Hirlap egyik legutóbbi számában közli a «Baja Bácska» című lap itt járt munkatársának városunkról irt dicséret sorait, melyekből megtudhatjuk, hogy városunkban «a szép izléses paloták egész sora disziti a tágas utcákat», hogy továbbá emeles vizimalom is és Muzeum is van Mohácson. Ez utóbbi kettőről ugyan volt tudomásunk, de a «szép izléses paloták egész sorát» ugyan hiába keresnők városunkban, a palotákat egyik kezünk ujjain is megszámolhatjuk.

No de fordítsuk meg a tételt és kérdezzük, hogy mi van Baján — és mi nincs Mohácson? Hát mindenekelőtt sok-sok minden van Baján, ami nincs Mohácson. Baján tényleg a paloták egész sora épült, amióta Baja lett csonka Bácska székhelye. Ezt pedig annak köszönheti Baja, hogy megkérte és megkapta a pénzügyminisztertől városfejlesztési szempontokból a 30 éves házadó mentességet. (Ez általában csak 15 éves szokott lenni s legutóbb pld. Pestkörnyéknek

megtagadta a pénzügyminiszter, mert a pestkörnyéki városoknak már megadta városfejlesztési szempontokból.) Semmi akadály nem volna, hogy városunk is kérje ugyanezt. Akkor talán tényleg soraközép idővel városunkban a «szép, izléses paloták egész sora» E helyütt hívjuk fel erre az illetékesek figyelmét.

Ezenkívül van Bajának egy igen szépen kiépített strandja, ami Mohácson sincsen. Egyre azt szeretnők, ha városunkból furdővárost tudnánk csinálni. Hát kérem szeretettel azzal a porrengeteggel, ami a mi strandunkhoz vezet s ahogy ami strandunk „kinéz”, ezt hiába erőltetjük. Igen, majd ha már nekünk is lesz oly rendezen, takarosan kiépített strandunk, mint Bajának, akkor lehet szó arról, hogy furdővárosnak nyilvánítjuk «nemzeti létünk nagy temetőjét», de eddig csak szegyenkeznünk kell az idegenek előtt a mai a kezdetleges, falusi strandunkkal.

Aztán még valami van Baján, illetve nincs Baján, ami Mohácson van. Nevezetesen a mi pénteki koldusjárásunk. Hát bizony ez is szegény városunknak.

Baja városa adóba veti ki a kataszterbe foglalt szegények támogatására szükséges összeget. Miért ne tudnák mi is ezt épp így megcsinálni tisztelt illetékesek?! Nemcsak a lakosság, de a szegények is örülnének neki. Tessék elhinni!

Figyelő.

A cikket közöljük, azonban véleményünk az, hogy ne csak a rosszat keressük, hanem a jót is fogadjuk el.

SZINHÁZ.

Szombaton, 6 án Szabó Ernő jutalomjátékául a „Csodadoktor” c. vígjáték ment telt ház előtt. Szabó meg is hálalta a közönség áldozatkészségét és kitűnő szerepében ragyogó játékkal a közönmég 3 óras kacagását biztosította sikeres Bóla és Deák Lőrinc is. Minden tudásukat adták a játékba. Józsa Irma kiforrott játékművészetét csillogtatta és így a többi szereplővel együtt méltó részese a sikernek.

Vasárnap, 7-én két régi nagy-sikerű operettet újított fel a színház. Dölván a Mágánál Miskát adtak olcsó helyárrakkal, este pedig a Nótás kapitány ment telt ház előtt. Eöry Gizi, Józsa Irma, Huszthy, Szabó és Deák arattak sok tapsot.

Hétfőn, 8 án Völegényem a gazember c. táncos vígjáték ment, amelyet nem tudjuk miért, operetnek hirdettek a színház. A darabba életet Eöry Gizi, Szabó, Huszthy és Deák vittek s nekik köszönheti a közönség, hogy elmulattott egy estét is.

Kedden, 9-én „Vihar a Balatonon” című táncos operett volt Huszthy Róbert jutalomjátékául műsorra tűzve. Mérsékelt érdeklődés nyilvánult meg az előadás iránt, pedig a darab meséje igen kedves és a szereplők is igen jó kedvel játszottak. Aszalay, Szabó, Huszthy, Eöry, Józsa, Köszegi, Soór nagyobb szerepükben míg a többiek kisebb szerepükben egészítették ki a kitűnő együtttest.

Szerdán, 10-én zsufolt ház előtt minden idők legbájosabb operettje a Három a kislány került színre Laurisín Lajos Lajos, az operaház művésznének vendég-szereplésével. Hasonló tomboló siker talán még nem is volt Mohácson. Az operett utólérhetetlen szép muzsikája, a vendég szereplő művész felkesz jéréka és a mi kedvenceink teljes tudásának nyújtása sokáig felejthetlenné tették ezt az estét. Laurisín szívelelékkel játszott, legjobb tudását nyújtotta, gyönyörű tenorja, a nagy művészt jellemző intelligens játéka tomboló tapsra ragadta a közönséget. Igazi forró sikere volt, azt hisszük mindenkor szívesen jön Mohácsra. A nagy művész mellett Paxy Teri primadonna játéka és énekudása minden kritikát elbír. Ő is művészelete legjavát adta. Bájosan, kedvesen játszott és gyönyörűen énekelt. A példátlan sikerben oroszlanrésze volt. Megérdemelt sok nyiltszíni tapsot kapott. Mellettük Szabó Ernő alakítása volt kiforrott és igazi vérbeli művészhez méltó. Ő is sok tapsot kapott, kiemelkedett még Eöry Gizi, Aszalay Böske, Deák Lőrinc és Soór Jenő játéka.

A nagyszerű szép este tanulsága: Régi, kedves, fehér darabok felújítása a siker biztos záloga, míg — tisztelet a kivételnek — a mai tartalmatlan, az érzékiséget kultiváló, limonádé muzsikájú darabok üres padsorok előtt döcögnek.

A csütörtöki előadás fényesen igazolta a szerdai est tanulságát. Vaszary János és Kondor Leó vérszegény darabja a „Zöld bárány” ment üres padsorok előtt Pedig Eöry Gizi szubrett jutalomestjét hirdették. A kis szubrett, rosszul választotta meg a darabot, ez a darab nem jutalomra, de büntetésre volt predestinálva, mert bizony igen kevesen nézték végig s így aligha hozott jutalmat. Eöry Gizi ügyesen, temperamentumosan játszik, csak valamivel jobb hangja lenne. Ugyanez áll Józsa Irmara is. Deák is szokott jó volt, míg Szabó erőltette a szerepét. de még így sem ért el különös hatást. A zenekarból a primhegedűs hiányzott illetve a színpadon játszott, ezuttal azonban a színész nem tudta feledtetni a muzsikust. Egyben azonban kivált a darab: a ruhátlanágban.

— Az alispán Mohácson. F. hó 10-én, szerdán délelőtt Fischer Béla, Baranyavármegye alispánja Igaz Lajos dr. főispán titkár kíséretében Mohácson járt s megtekintette a vármegyei gyümölcsfa iskolát. Az alispán még az nap visszatért Pécsre.

— Az inségakelő feülvizsgálata. Ollé István vármegyei főjegyző és Brenner Kálmán számvevőszéki főnök Mohácsra érkeztek és a téli inségakelő irányítását, valamint végleges elszámolását feülvizsgálták s azt mindenben példás rendben találták

— Eljegyzés. Posváry Erzsikét Pécsről eljegyezte Schvoy Ferenc tanító.

— A felszabadulás évfordulójának ünnepe. Augusztus hó 28-ának ünnepét a polgármesteri hivatal lázasan készíti elő. A legutolsó ülésén a képviselőtestület által kiküldött szoborbizottság a polgármester által előterjesztett programot jóváhagyta. Ennek alapján polgármester kérte a MÁV igazgatóságát, hogy augusztus hó 28-án weckendvonalot engedélyezzen Pécsről Mohácsra, az ünnepi beszéd megtartására felkérte bádoki Soós Károly altábornagyot, a programot megküldötte az összes jegyzőknek, a környékbeli városok polgármestereinek és a községek előljáróságainak. A Magyar Nemzeti Szövetség pécsi csoportja nagyobb számú küldöttséggel vesz részt az ünnepségen, ugyancsak Budapestről is számos tag jön a központból, így minden remény meg van arra, hogy az ünnepség fényesen fogsikerüljön. A polgármesteri hivatal felkéri a hölgyeket, akiknek van magyar ruhájuk, hogy azt jelentse be a polgármesteri hivatalban, mivel azok részére külön helyet fog a bizottság biztosítani, szeretné őket szerephez juttatni. Legalább 40 magyar ruhás leányra volna szüksége. Ugyancsak kéri a köröket is, intézzenek felhívást tagjaikhoz, hogy régi magyar ruhába öltöztessék leányaikat; lehetőleg 20—25 református és ugyanannyi katolikus magyar ruhás leányra volna saükség. Rajtuk kívül még 100 német és ugyanannyi sokac leányra számít a rendezőség. — Augusztus hó 27-én a Városház erkélyén a Cecilia dalárda és a Levente zenekar, augusztus hó 28-án a II. Lajos dalkör és a Levente zenekar fog szerepelni ugyanott. A Szinkörben az „Égő várost” játsszák a színészek augusztus hó 27-én este. A mozgószínházban is diszeloadás lesz: előadják 1926-ban a négy száz éves évforduló alkalmával felvett filmeket.

— Szaktanfolyam. Faragó Gábor bevárosi elemi iskolai tanító Debrecenben faipari iparos tanonciskola tanítói szaktanfolyamon vett részt, amelynek végén a tanfolyam anyagából dicsérettel vizsgázott.

— Tánc a Kat. Legényegyletben. A Mohácsi Kat. Legényegyletben folyó hó 14-én (vasárnap) este pontosan fél 9 órai kezdettel másnap reggel 4 óráig bezárólag táncestélyt tart, melyre az aranyifjuságot, az egyestület tagjait és azok hozzátartozóit tisztelettel meghívja ezuton az Elnökség.

— Halálozás. Vasárnap délután életének 89-ik évében elhunyt öz. Nendtwich Gyuláné sz. Kocsis Etel. Mohács város közönsége a régi szép idők tanuját vesztette el benne, akinek férje 48-as honvéd volt. Temetése kedden délután volt, amelyen a katonaság is megjelent s Mohács város közönsége szép számban kísérete utolsó útjára. A temetésen a gyászháznál Békeffy Béni ref. s. lelkész mondott beszédet. Nyáry Pál pécsi esperes pedig imádkozott, a kriptánál a lemetőben

Vikár Zoltán lelkész busszuttatta az elhunytat. Elhunytat a Nendtwich, Rihmer és a Békeffy családok gyászolják.

— Orvosi hír. Dr. Bernhausen Raichle Péter orvos Mohácson telepedett le s orvosi rendelőjét Király ut. 11. sz. alatt megnyitotta. Rendel délelőtt 9—12 és délután 3—5 óráig.

— Sásdi leventék Mohácson. Sásdrol 10 levente érkezett szerdán Mohácsra s két napot töltöttek városunkban. A leventéket Mohács város látta vendégül s a városi cédulaházban szállásolták el.

— A vármegyei tüzoltószövetség közgyűlése Mohácson. Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város Tüzoltó Szövetség ezidei rendes közgyűlését folyó hó 21-én Mohácson a városháza közgyűlési termében tartja. A Mohácsi Önkéntes Tüzoltóegyesület ezuton hívja meg az egylet tisztikarát, választmányát, számvizsgálóbizottságát, pártoló tagjait és az érdeklődőket. Külön meghívót nem bocsájtanak ki. A közgyűlés sorrendje: 8 óra 45 percig a csapatok és küldöttségek gyűlékezése a tüzoltó laktanyában. 9 óra. Tabori mise a Széchenyi téren. 10 óra. A szövetség választmányi ülése a városháza tanácstermében. 10 óra 30 p. A szövetség közgyűlése a városháza közgyűlési termében a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság kiküldése. 2. A lemondás, illetve elhalálozás folytán megüresedett elnöki és alelnöki állások betöltése. 3. A választmány évi jelentése. 4. A számvizsgáló bizottság jelentése alapján a zárószámadás jóváhagyása, a jövő évi költség előirányzat megállapítása. 5. A legközelebbi közgyűlés helyének meghatározása. 6. Indítványok tárgyalása. 11 óra 45 perc. A mohácsi önkéntes tüzoltótestület bemutató gyakorlata a színháznál. A közgyűlésen az ügyekhez minden tüzoltó hozzászólhat, szavazati joga azonban az alapszabályok 9. §-a értelmében minden tagtestület csak egy egy képviselőjének van, akinek írásbeli meghatalmazással kell birtania. Az alapszabályok 10. §-a értelmében csak oly önálló indítványok tárgyalhatók, amelyek legalább 3 nappal a közgyűlést megelőzően a szövetség elnökségéhez (Pécs, Tüzoltó-laktanya) beérkeztek. A közgyűlés ünnepi jellegét emelni fogja, hogy ezen a gyűlésen választják meg a szövetség elnökévé Fischer Béla alispánt. A tüzoltószövetség új fellendülést vár az elnökválasztástól, mert a ispanunk agilitása, egyszerűsége már előre is biztosítékot nyújt erre.

— Tekeverseny a Kat. Legényegyletben. A Mohácsi Kat. Legényegylet folyó hó 14-én (vasárnap) és 15-én (hétfőn) nagyszabású tekeversenyt rendez a következő díjakkal: I. díj malac, II. díj egy pár kacsa. III. díj 50 drb cigareta. IV. díj 3 üveg sör. V. díj egy liter bor. A versenyre minden érdeklődött tisztelettel meghív ezuton az elnökség.

— Topálovicsot szabadlábra helyezették. Még mohácsi bírósági kihallgatásakor Topálovics János szabadlábra helyezését kérte, amit azonban a vizsgálóbíró el-

utasított. Ugyancsak elutasított a vádtanács is, a tábla azonban elrendelte szabadlábra helyezését. A határozatot csütörtökön közölték Topálovicsal s azonnal szabadlábra helyezték, minek folytán az esti vonattal megérkezett Mohácsra.

— Ezüstlakodalom. Keinráth Willibald László, a „Dunántul” Pécsi Egyetemi Nyomda és könyvkiadó r. t. főkönnyvelője és neje sz. Papp Rózsa folyó hó 13-án ünnepelték házasságuk 25 éves évfordulóját. Ez alkalomból a székesegyház „Corpus Christi” kápolnájában Komócsy István prépost kanonok ünnepi misét mondott és megáldotta a jubiláns házaspárt.

— Számos női bajnál a természetes „Ferenc József” keserűvíz használata végtelen nagy megkönnyebbülést szerez. A nőorvosi klinikák bizonyítványai tanúsítják, hogy a rendkívül enyhe határú Ferenc József vizet különösen a szülészeti osztályon a legjobb sikerrel alkalmazzák. A Ferenc József keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

— A Reklámélet legújabb számában Németh Andor a berlini áruházról, Lits Ernő a müncheni sajtóreklám kiállításról, Rosmer Károly Berény József plakátjairól, ir. Dr. Barinkay Ferenc, Schütz-Harkányi Edé, Faragó Sándor és Rudolf Krantz irasim felül érdekes cikket találunk a Corvin áruház hirdetés pályázatának kulisszaitkairól, valamint a magyar kirakatrendezés hibáiról. Nyolc pompás kirakatterv, számos cikk, könyvkritika, hiranyag sorakozik fel a változatos tartalmu számban, melyet Balogh Sándor szerkeszt. Előfizetési ára egy évre (ajándékkönyvvel együtt) 12 P. Kiadóhivatal: Budapest, V. Bálvány utca 12., kívánatra díjtalanul küld mutatványszámot.

— Háztartási tanfolyam. A mohácsi m. kir. Téli gazdasági iskola ezen az őszön ismét megtartja oly nagy sikerrel működött háztartási tanfolyamát. A tanfolyam október hó 10-től, november hó 20-ig tart s azon, mint az előbbinél, is úgy elméleti, mint gyakorlati kiképzésben részesülnek a jelentkezők. Mohács város ifju hölgyei bizonyára szívesen vesznek az új tanfolyamot, mert az első résztvevők már szét vitték híret a valóban értékes tanulmányoknak. Jelentkezni ezen hó 20-ig lehet, miután azonban a tanfolyamon korlátolt számban vesznek fel hallgatókat, a határ napot mindenki tartsa be.

— Temetőtolvaj. Az utóbbi időben sokan panaszkodtak, hogy a sírokon elhelyezett virágokat valaki azon frissenében ellöpi. A napokban egy uriaszony virágot vitt ki a temetőbe, majd kifelét jövet megállt beszélgetni a kapuban. Pár perc múlva egy fiatalkoru iparostanonc jött ki a kezében tele virágokkal s amikor megkérdezték, hogy hova viszi, felkínálta megvételre a csokrokat. Az uriaszony meglepetve vette észre, hogy az előbb letett virágja is közte van. Feljelentésére a csendőrség megindította az eljárást a fiatalkoru tolvaj ellen.

Milyen hasznot huzhatunk a rozsdakárból?

Az ideai rozsdakár túlhaladta az eddig ismert rozsdakárokat. E tekintve a kevés kivételtől, kisebb-nagyobb mértékben minden buzafeleséget megviselte. A kár mártéka a vetés fekvésével, vetés idejével és az illető mag ellentállóképességével van összefüggésben. Vannak fekvések, ahol pl. a közönséges magyar buza megközlítette az ugyanazon fekvésű bányai buza hozamát. Másutt meg a buza első pillantásra teljesen alkalmatlannak látszik a vetésre. Ha azonban közelebbről megvizsgáljuk, találunk benne teljesen kifejlődött, duzzadt szemeket. Ezen szemek, amennyiben ugyanazon fekvésű buzából valók, nagy értéket képviselnek, mert legnagyobb részt olyan egyedekből származnak, melyek öröklődő tulajdonságainál fogva a legnagyobb ellentállóképességgel bírnak a rozsdával szemben. Ritka alkalom ez a buzanemesítésnek az alapanyag megszerzésére, megfelelő buzafeleség kitenyésztése céljából. Hogy addig is az ideihöz hasonló károkat elkerüljük, válogatassuk ki a rossz buzából a tökéletes, megfelelő nagyságu és súlyú szemeket vetőmagnak, mert ezeknek legnagyobb része ellentállóképes lesz a rozsdával szemben. A válogatás persze közönséges rostával, vagy konkolyozóval nem sikerül, szerencsére azonban az országban el vannak helyezve megfelelő számban magtisztítóberendezések válogatóasztallal, mert csak az utóbbival ellátott gépek használhatók a nehéz, vetőmagnak alkalmas szemek kiválasztására. Ahol a buza legalább 20% ilyen szemet tartalmaz, érdemes lesz ezeket kiválasztatni.

Magnemesítő.

— Nagy tengeri termés ígérkezik. Az eddigi országos jelentések szerint tengeriben rekord-termés ígérkezik. A gabonatörsde arra számít, hogy esetleg 5—6 millió tengerit lehet majd exportálni s ez a mennyiség pótolni fogja az elvesztett gabonapiacokat, mert tengerit mindig lehet külföldön eladni.

— Közel 16 millió mázsa buza várható. A földművelésügyi miniszter által kiadott termés jelentés szerint a buza aratása mindenhol befejeződött s országos átlagban 5.60 mázsa, összesen 15,838.400 mm. buza várható. A két hét előtti termés kilátások javultak.

— Rokkant öngyilkos. Vasárnapra virradó reggel a Porond egyik fűzfáján egy fellábu rokkant embert találtak felakasztva. Amikor levették halott volt már. A rendőrség megindította a nyomozást, azonban kiletét nem sikerült megállapítani. Annyit tudtak meg róla, hogy előző nap az egyik vendéglőben egy kupica pálinkát kért, azonban pénze nem volt s rózsafüzérét kínálta oda fizetésül, de nem fogadták el. A rokkantat a város temette el.

— Kórházba akart kerülni. Dr. Hajnikai Béla rendőrkapitány hétfőn délután a Szentharomság

utca 29. sz. ház előtt egy összeesett férfit talált. Intézkedésére a mentők a kórházba szállították, ahol felvették. Megállapították, hogy egy munkanélküli csavargó, aki már reggel fel akarta magát vésztetni a kórházba, de egészségének találták. Ezért rendezte az összeesést, hogy így a mentők útján kerüljön be a kórházba.

— Kedvezményes utazás Szt. István napján. A DGT. közli: A f. évi Szt. István ünnep alkalmából társaságunk az alábbi menetdíj kedvezményt engedélyezi: Budapestre való utazás augusztus 15-én 0 órától kezdve augusztus 20-ig. A visszautazás augusztus 20-tól déli 12 órától augusztus 23-án 24 óráig terjedő időben kell megtörténnie. A kedvezmény oly módon vehető igénybe, hogy az oda utazásnál teljes áru polgári jegyet kell váltani, amely díjmentes visszautazásra jogosít. Budapestre való érkezéskor a jegyet nem kell leadni, csak kiszállásnál felmutatni. Ezen kedvezmény nem vonatkozik sem gyermek, sem tisztviselő jegyekre sem pedig a Mohács—Budapest menettéri jegyekre.

— Ellopott kerékpárok. Schranz Jenő és Petrin Ferenc mohácsi lakosok panaszt tettek az államrendőrségen hogy ismeretlen tettes ellopta kerékpárukat. A nyomozás megindult.

— A letiltott lakbér befizetése. A városi adóhivatal több háztulajdonos adóhátraléka fejében a lakók házbérét foglalta le, amelyet ennek folytán augusztus elsején a városházán kellett volna lefizetni. Figyelemztetjük ezeket a lakókat, hogy az ilyen házbért okvetlenül fizessék be a városházán, mert ellenkező esetben a pénzügyigazgatóság ügyéze velük szemben fog eljárni.

— Előzékenységet a kirándulókkal szemben! Vasárnap a pécsi vasutasok kirándulása mellett — mint máshol jelezzük — a Pécsi Napló is kirándulást vezet Mohácsra. Vasárnap tehát tele lesz a város, a sziget pécsiekkel s ezzel kapcsolatban szükségesnek tartjuk figyelmeztetni a közönséget, hogy az ily kirándulások idegenforgalmat s ezzel jövedelmet jelentenek a városnak. Legyünk tehát előzékenyek, udvariasak a pécsi kirándulókkal, legyünk a segítségükre, ha valahol elakadnak s igrkezünk mindenképpen azon lenni, hogy kellemes emlékekkel távozzanak Mohácsról s akkor bizonyára a jövőben is és mindig többen fogják Mohácsot felkeresni.

— Megszűnt a 10 pengős forgalmi bélyeg. A pénzügyminiszter a 10 pengős forgalmi adó bélyegét augusztus 10-ével kivonta a forgalomból. Ezen nap után ez a bélyeg tehát forgalmi adó lerovására nem használható fel.

— Az angyal és a gazember... A szinlap szerint este a színházban „Angyalt vettem el feleségül” c. operett meg. A férj megszólal:

— Ezt megnézem... hogy milyen angyalt vettem el feleségül...

— Én is megnézem majd a „Völegényem a gazember”-t... — mondja a feleség.

— Kartellelles ligá. Budapesti liga alakult, amely minden erejével és minden törvényes eszközzel a kartellek letöréséért fog küzdeni.

— Anyakönyvi bejegyzések szerint 1932. évi augusztus hó 5-től 1932. évi augusztus hó 12-ig. Születések: Kovács István, Schneider László János István, Werner Ádám Péter, Merzay László Károly István. Házasságkötések: Gombár Ferenc és Reiter Éva, Cselinác György és Budzsákia Klára, Detkó Károly és Leopold Mária, Kovács József és Kalmár Julianna. Haldiozások: Glázer Ferenc 7 hónapos, László János 62 éves, Orbán Istvánné 75 éves, özv. Wendtovich Gyuláné 89 éves, özv. Parolek Károlyné 81 éves. Ismeretlen férhulla találtatott a szigeten felasztva.

SPORT.

A szövetség kisorsolta a pécsi alsztály őszi mérkőzéseit, mely az alábbi:

aug. 28. KSE—PVSZ, NSE—DPAC, TSE—DVAC, PSC—MTE, SSE—PAC.

Szept. 4. PAC—PSC, MTE—TSE, DVAC—NSE, DPAC—KSE.

Szept. 11. SSE—TSE, PAC—NSE, MTE—KSE, DVAC—PEAC, DPAC—PVSZ.

Szept. 18. PEAC—MTE, KSE—PAC, NSE—SSE, TSE—PSC, PVSZ—DVAC.

Szept. 25. PSC—NSE, SSE—KSE, PAC—PEAC, MTE—PVSZ, DVAC—DPAC.

Okt. 9. TSE—KSE, PSC—PEAC, SSE—PVSZ, PAC—DPAC, MTE—DVAC.

Okt. 16. PEAC—SSE, KSE—PSC, NSE—TSE, DPAC—MTE, PVSZ—PAC.

Okt. 23. PEAC—TSE, KSE—NSE, DVAC—PAC, DPAC—SSE, PVSZ—PSC.

Okt. 30. NSE—PEAC, TSE—PVSZ, SC—DPAC, SSE—DVAC, PAC—MTE.

Nov. 13. PEAC—DPAC, KSE—DVAC, NSE—MTE, TSE—PAC, PSC—SSE.

Nov. 27. PEAC—KSE, MTE—SSE, DVAC—PSC, DPAC—TSE, PVSZ—NSE.

Dec. 4. PVSZ—PEAC.

Pályaválasztók az előálló.

A görög-római birkózás nem hozott sikert a magyar színeknek. Szekfő, Zombori Ödön és Gyula, 2—2 vereséggel kiestek, míg Kárpáti és Tunyogy sérülésük miatt nem indultak. A modern pentation küzdelmeiben a magyar versenyzők közül különösen jól szerepelt Somfai, aki a 7. helyet foglalta el, Benkő a 18., Petnehazy a 19. lett.

A dekatlonban Bácsalmási messze elmaradva legjobb formájától 7001.73 ponttal a 10. helyen végzett.

Magyarország vízipólcsapata kitűnő játékkal 6 : 2 (2 : 0) arányú fölényes győzelmet aratott Nemetország csapata ellen.

A 100 méteres gyorsuszóink nagy csalódást keitettek. Wanie már az előfutamban esett ki. A középfutamban Bárány és Székely egy csoportba kerültek. Mindkettő 59.4 mp-t uszott, de Bárány 4. és Székely csak 5.

tudott lenni és mindkettő kiesett. A magyarok ezt a futamot megővták, mert szerintük és filmfelvétel szerint is Bárány 2. helyen holtversenyben ütött a célba, ezek ellenére is a zsűri elutasította az óvást, így magyar résztvevő nélkül került a döntő lebonyolításra.

Magyarország vízipólcsapata 18 : 0 (10 : 0) győzle le a japán vízipólzókat.

A 400 méteres gyorsuszás előfutamból Kánassy 5 : 40.8 mp-es gyenge idővel kiesett.

Az epéevívásban indult Benkő és Petnehazy. Petnehazy már az elődöntőből, míg Benkő a középdöntőből esett ki.

A versenybiróság Brazília vízipólcsapatát kizárta a további küzdelemből, mert német—brazil meccs után nem voltak megelégedve Komjádi kitűnő bíraskodásával és ezért parázs botrányt rendeztek.

Pelle István világhírű magyar tornász olimpiai bajnokságot nyert a műszabadgyakorlati versenyben.

A nyújtó előgyakorlatok során Pelle ismét az első helyen végzett.

A lovon már „működtek” a bírők és Pelle erősen leponozva a 12., Boros a 11. helyen kötött ki.

A 4X200 méteres uszásban Magyarország csapata a várakozásnak megfelelően a 3. helyen végzett 9 : 31.4 mp-es idővel.

Az ökölvívómérkőzések során Énekes első ellenfelét pontozással győzte le. Kubinyi betegsége miatt nem indult.

A kardsapat előmérkőzése során Magyarország Mexió ellen 14 : 2-re, Dánia ellen 15 : 1-re győzött és így bekerült a döntőbe. Pelle a gyűrűn 1., korlátton 6., az akrobatikus ugrásban 3. amerikai mögött az összes európaikat megelőzve a 4. lett.

Csütörtökön magyar nap volt Los-Angelesben, háromszor repült fel a győzelmi árbócra a magyar trikolor hirdette 3 világbajnokságot a magyarok számára. Vízipólcsapatunk 7 : 0 (4 : 0) ra verte Amerika csapatát és ezzel megnyerte a világbajnokságot. Pelle István az egyéni lóugró versenyben megszerezte második világbajnokságát. Kardvívóink újra megszerezték a magyar csapat számára a világbajnokságot, mert a döntőben Amerikát 13 : 3-ra, Lengyelországot 15 : 1-re, míg végül legveszélyesebb ellenfelüket, az olaszokat nem várt fölényrel 14 : 2-re győzték le.

A boxolásban Énekes második győzelmét aratta az olasz Rodriguez ellen s így az olimpia szabály szerint legyőzte európai ellenfeleit, megszerezte az európai bajnokságot. Pelle az összetett versenyben 2. lett a tornászok között. Szigeti kis pontkülömbéssel vereséget szenvedett dél-afrikai ellenfelétől.

A „Tomori Pál” F. C. II. csapata hétfőn Nemetbolyba rándul barátságos mérkőzésre.

Felolós szerkesztő:

BÁN ANDRÁS.

Laptulajdonos és kiadó:

FRIDRICH OSZKÁR.

Eladó

Mohácson, a város főutvonalán 60 év óta fennálló jó forgalmú

kocsma

felszereléssel, házzal együtt.

Cím a kiadóhivatalban.

Házeladás.

Kisfaludi utca 1. sz. kettős ház — 5 szoba és mellékhelyiségek — szabadkézből eladó. Bővebbet a tulajdonosnál.

Eladó

Dunaszekcső-szigeten

30 hold és a mezőn szintén 30 hold szántóföld, gazdasági épületekkel vagy anélkül.

Bővebbet a tulajdonosnál Ddaics Tézó Lányesók.

Van szerencsém a tisztelt daráltató közönséget értesíteni, hogy Mohácson, Kisfaludy ucca 4. szám alatti házamban a mai kor követelményeinek megfelelő villanyerőre berendezett

daráló üzemet

létesítettem s minden törekvésem oda irányul, hogy mindenkit a legpontosabban és leglelkismeretesebben szolgáljak ki.

Kérem nagyrabecsült szives pártfogásukat

Pecsujlits Milán
dunai molnár.

Családi ház

Duna ucca 3. szám alatt szabadkézből eladó.

Uri lakás.

4 parkettás szoba, fürdőszoba, vízvezetékekkel s minden mellék-helyiséggel, esetleg azonnalra is bérbe kiadó. Bővebbet

őzv. Paunz Zsigmondnál.

A Görög hegyen

2 hold szőlő

terméssel és teljes felszereléssel eladó. Fele ujonnan van telepítve. Bővebbet

REINER FERENC
tulajdonosnál, Mohács.

Vadászok!

Eladó — jutányos áron —

- 1 drb 5 lövetű 16-os Brauning fegyver sörétes
- 1 drb 9.3 mm. Mauzer golyós fegyver
- 1 drb 6.5 mm. Mauzer golyós fegyver

CIM A KIADÓHIVATALBAN.

FÉLPENGŐS REGÉNYEK

és a pengős regények új változata

Kapható:

FRIDRICH OSZKÁR

könyv- és papirkereskedésében, Mohács.

Kilencvenezer tifuszbacilust

talált Budapest tisztii főorvosa

egy köbcentiméter tejben!

Aki egészségét, életét szereti

csak pasztörözött tejet, tefölt, vaját fogyaszt,
mert a pasztörözés megöli a bakteriumokat.

Mohácson csak

Mohácsi Kisgazdák Tejszövetkezetében

kapható.

Minden
kézhez
minden írásmódhoz
van
alkalmas

GEO. W. HUGHES

toll

És ezen kellemesen síkló tollakkal minden kéz művésziesebb, vonzóbb, jellegzetesebb írást produkál.

Angol gyártmány

MINDEN VALÓDI TOLLON CÉGÜNK: GEO. W. HUGHES

Kapható: FRIDRICH OSZKÁR

könyv- és papirkereskedésében MOHÁCS.

Fridrich Oszkár könyvnyomdája, Mohács.

Piaci árak

Buza Uj	—	8—18.— P
Zab uj	—	10.— P
Rozs uj	—	7.— P
Arpa őszi uj	—	10.— P
Tengeri m. Ó	—	14.50 P
Bab	—	9.— P

Eladó

Mohácson, a Budapesti országút és a Duna mellett 5 katasztrális hold

prima szőlő

és 3 hold

szántóföld

gazdasági épülettel, két présházzal és teljes felszereléssel.

Cím a kiadóhivatalban.

Mohács megyei város polgármesterétől.

4286/1932. szám.

Hirdetmény.

Felhívom a város gazdaközönségét, hogy a saját jól felfogott érdekében bánkúti 1201-es nemesített buzavetőmagot Mohács megyei város közigazgatási ügyosztályánál legkésőbb 1932. évi augusztus hó 24-ig annál is inkább jegyezzenek, mivel az állam erősen igénybe vett háztartása miatt a kilátásba helyezett kölcsön-buzavetőmagra a legnagyobb valószínűség szerint nem számíthatnak.

Ezen vetőmagra boletta helyett előre fizetendő métermázsanként 4 pengő. A vételár többi része, tehát az alapár a buza átvételekor teljes egészében fizetendő a szállító gazdaság részére a 80 kilogrammos tiszavidéki szokványbuzának a budapesti árutózsde jegyzése szerint a feladás, vagy átadás napját megelőző naptári hétre érvényes középárban. Vasúti szállítás esetén ezt az összeget utánvételezik.

Mohács, 1932. évi aug. hó 10-én.

Dr. Margitay Lajos
polgármester.

Családi ház

3 szoba, fürdőszoba, vízvezetékekkel, három éves gyümölcsös-kerttel

eladó. Cím a kiadóhivatalban és a Bán tőzsdében.